

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Η αύτοβιογραφία του 'Αλεξάνδρου Πάλλη. Μέ λίγες γραμμές. 'Ο άντιδηλιγιαννισμές του. 'Η χκεραίτης του Μαρούδα. Τό μπιλλιετάκι του Γαϊριμάκου. Στο καλεθι των ἀχριστών! 'Ο θυμός του «Γιάννου». 'Ο Γράβρι ηλίδης για το Γρανίτο. 'Η Ελληνική, όλλαξ ἀρεσινή Χαλιμᾶ. 'Η «Κεκέτες» που κυκλοφορεύειν...εί φυλλάδιο. 'Ο κ. Λεβίδης έξεγειρεται.

ΙΑ τὸν πρὸ δίλγου ἀποθανόντα λογογράφο 'Αλεξανδρῷ Πάλλῃ ἐγράψανταν πολλά.

Νομίσματα δώματα πάσι την πολὺ καλή βιογραφία την ἔγραψε ὁ Ἰδιος για τὸν ἑαυτό του, λίγον καθὼρὶ ποτὲ νὰ πεδάνη.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μαζ, δημοσιεύμενες ἐδῶ τὴν ἀνθοιογραφία του αὐτῆ :

«Γεννήθηκα στὸν Πειραιά, στὴν 1851. Εμπατιά όποια τὰ Γάιννα. Σπόδισαν στὸ Γυμνάσιο, στὴν 'Αθήνα, καὶ λίγους μήνες μετὰ Πανεπιστήμιο, ὡς φοιτητής τῆς φιλολογίας.

Στὰ 1869 πήγα στὸ Μάντζεστερ κι' ξένια επιτορρας.

Στά 1875 πήγα στὴ Βούργαρη, όπου έμεινα ώς τὸ 1894. Εμπατος πάντα. 'Απὸ τὸτε κατοικοῦ στὸ Λιθερπούλ κι' δι' τὸν καιρὸ ποὺ έμαθα πάκις θυτερα πότι πόλεμο τοῦ 97 είχε δάκρυα δὲ Δηλιγνάνης όποιδος στὴν 'Ελλάδα, εγίνα κι' 'Αγγλος οὐτικός. Τώρα δὲν έχω πειά κανέναν διένορο στὸν κόρων, ἐδόν τὸ πεντηποτάμο μου. Αὐτὸς εἶνι δλα-δύποτο νὰ πεδάνω.

Πολλὰ είνε τὰ ἀνέκδοτα ποὺ δημιγνύνται γιὰ τὸν πρὸ μαροῦ ἀποθανόντα ἀπόστρατον ἀξιωματικὸν τῆς Χωροφυλακῆς, τὸν μαστιγίων Ι. Μαρούδα, ὁ δοτος, μετὰ τοῦ Μπαλαστάρο, ἥταν ἔνας ἀπὸ τὸν μεγαλετέρους ἔχθρους καὶ διώκτας τὸν κακοτοικὸν τῶν 'Αθηνῶν.

«Ἀπ' ὅλων τοῦ τ' ἀνέκδοτα, ἀναφέρομεν ἔνα, χαρακτηριστικὸν τῆς ἀκεραότητὸς του ως ἀστυνομικὸ :

Μιὰ φορά, ποὺ ἦταν ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δικαστήριος Τοπιμούρου, ἔστειλε στὸ Μαρούδα, ἀστυνομικὸ διευθυντὴ τῶν 'Αθηνῶν, ἔναν ἐνομοτάρχη μ' ἔνα ματλαστάριον συστάσαντα, παρακαλεῖταις τὸν γιὰ κάτι ὑπὲρ τὸν προστετενόνταν τοῦ.

«Όταν δὲν ἔνοματάρχης παρουσιάσθηκε στὸ Μαρούδα καὶ τοῦ δένθειτο τὸ ματλαστό τοῦ ὑπουργοῦ, εἰδε μὲ ἔκτην τοῦ νὰ τὸ ζεστήνει καὶ νὰ τὸν δέσ :

—Ποὺς εἶνες ἀδές ὁ Τοπιμούρος ; 'Εγώ δὲν έχω κανέναν Τοπιμούρο..

—Ο κύριος ὁ ντούρχος τῆς Δικαιοσύνης... τόδιμος νὰ τηνι...

—Πῶς — εἶτε θυμωμένος δι Μαρούδας. —Ο κύριος ὁ ντούρχος τῆς Δικαιοσύνης, εἶτε ; —Ο ντούρχος τῆς Δικαιοσύνης δέν γράψει ποτὲ τέτοια ματλάταια. Ηγήναν ἀπὸ δῶ, γιὰ νὰ μὴ σὲ τιμωρήσω !..

Καὶ πήρε τα κομμάτα τοῦ ξερούσθεντος ἀπακετήσιον, τὰ ἀποέσχοντα καὶ τρόφιξε στὸ καλέν.

Τρωμαγμένος ὁ ἐνομοτάρχης, ἔψυγε καὶ πήρε καὶ τὰ ἔλτε δλε στὸν ὑπουργό.

—Καλά, εἶτε δὲ μαρατήτης Μάντζεστερ, θυμωμένος. «Ενώπιον καὶ καὶ θὰ τὸν ξασκύσουν κι λγώ ...

Ξωματάκις θήσε νὰ τὸν παραλάβῃ καὶ νὰ τὸν δημηγησῃ στὸν φῶν Μαρέντο. 'Η συνάντησης τους ἥταν ὑπεροβολικὰ θερμοὶ. 'Ο Χόλμερ τὸν δημητρίου πάσι εἶχε ἀποκτήσει τὸ σχελτάργαμα καὶ τὶ κόπους εἶχε καταβάλει ωστὸν νὰ φάσται στὸ Βερολίνο. «Ο φόνος Μπρέντο τὸν ἀσύρμονες προσεκτικά : «Ἐπειδὸν τοῦ εἶτε ἄξεσθαι μ' ἀσάπεια :

—Τὰ συγχρητικά ἀποκτήσεις, ονόματα. Κρίμα μονάχα ποὺ δὲν καταβάλλεις δι κι οδομορφή 'Άδελλα Πέτροβιτς σᾶς εἶχε στήσει μὲ περίσημη παγίδα, στὴν ὄποια παστήκειται ἀπὸ τὸν ὑπερθύρωντὸν ζῆλο σας...

Μά δὲν πρόφτασε τὰ συνεχεῖς του, 'Ο Χόλμερ ξαφνικά τοῦ δέλιεις καταστημα τὸ περιστρόφο του καὶ τὸν δέρης στὸν τάτο. «Ἐπειδὸν πέταξε τὸ σπασκόν του, γιὰ νὰ εἴνε ποτὲ πλεύσεις στὶς κινήσεις του, ἀντὶ εἰς γρήγορα τὴν πόρτα τοῦ γραφείου καὶ θέλησε νὰ διαφύγει. Μά δὲν τὰ κατέφερε. Στὴ σκάλα συνελήφθη ἀπὸ τὸν ἀσύρμονες ποὺ φῶν Μπρέντο, οἱ δύοτα είχαν ἀσύρμονες ποὺ προσδοκούσιμος.

—Ο Ούβιλλαν Χόλμερ αὐτὴ τὴν φροφὴ δὲν φαντάσθη καθώλου στὸν πενταγωνό του. Κι' αὐτὴ τὴ φροφὴ εἶχε ἀπελεύθερη τὴν ἀποστολή του : εἶχε σκοτώσει τὸν πρὸν Μπρέντο,

τὸν ἀγκεφάλο τῆς Μυστικῆς 'Υπηρεσίας.

Ζ. Β. ΛΑΚΡΟΥΑ

Αμέσως δύμας, μετανόησας γιὰ τὸν βαρὺ λόγο ποὺ είτε, διόρθωσε τὴ φραστὴ :

—Δηλαδή, θὰ τὸν...άπο τὸ σκιστὸν μάτη τὴν θέση, πρόσθεσε. —Αλλά ὁ ἀγαθὸς Μάντζεστερ σύζητε, οὔτε «ξιστεῖ», οὔτε «ἀπέσχει» τὸν Μαρούδα.

—Ο Μαρούδας έμενε στὴν Κατερίνη, φόβος καὶ τρόμος καὶ καθαριότης τῶν 'Αθηνῶν ἀπὸ τὰ κακοτοικὰ στοχεῖα.

—Οταν πέθανε δι Σιέρε, Γρανίτος, δι Γαρνιέλιδης, έγραψε τὰ ξένη :

—«Ἔτοι προαιρεμένη νὰ γίνει δι μεγαλείτερος τῶν 'Ελλήνων οἰκουμενολόγων, δι τὴ συμήνως δημοσιονομικῆς σχολῆς, ἀλλὰ τῆς διστοιχίους πλουτολογικῆς σχολῆς. Εμελετοῦσα οὐληνικά τὴν 'Ελλάδα καὶ τὸν λαόν της, τὸν μελετοῦσα δικὶ εδρωπατικά. Καὶ ίσχαλος έντελνα νέα, τὰ οποῖα παρίει μάζι του εἰς τὸν τάφον του. Ήτο δι μέλλων. Τόρο έγινε δι παρεπήθη — οὐτὸς αὐτὸς δεν θά τοῦ μείνη δι !» ήταν τόπον μάτησμα καὶ διχάριστον — ἀλλὰ σθόνας.

—Ο Γρανίτος δὲν ἐφράσθη νὰ γίνη μάτησμα προσποτικά.

—Γιὰ τὰ ἀνέκδοτα δὲ τοῦ Γρανίτου, τὰ Ρουμελιώτικα, δι Γαρνιέλιδης έγραψε παρακάτω :

—«Ο Στέφανος Γρανίτας ήταν ένα είδος αρσενικῆς Σεχερεζάδη τῆς Χαλιμᾶς.

—Ηέρε τῶν παραμοτίς αὐτὸς δ ἦνας. Θα δολοὶ οἱ 'Ελλήνες μαζ.

—Ήταν δια τὰ παραμύθια του ήταν είδος μαγειρικῆς ἀλλα μινούν. «Επίκαιρα. Διὰ καθε νεόν γεγονός της ήμέρας, πολιτικὸν ἀ κοινωνικόν, δι Γρανίτου είχε τὸ παρεμόνιο του, τὸ δι ποτὸν περνοῦσε εἰς τὸ γεγονός, δημοσίου, τόπον τὸ γαντί στὸ χέρι σας, δην είνε τοῦ δράμου τὸ διποτὸν φορτεῖ.

—Φόρο δι τὰ παραμύθια του ήταν είδος μαγειρικῆς ἀλλα μινούν. «Επίκαιρα. Διὰ καθε νεόν γεγονός της ήμέρας, πολιτικὸν ἀ κοινωνικόν, δι Γρανίτου είχε τὸ παρεμόνιο του, τὸ δι ποτὸν περνοῦσε εἰς τὸ γεγονός, δημοσίου, τόπον τὸ γαντί στὸ χέρι σας, δην είνε τοῦ δράμου τὸ διποτὸν φορτεῖ.

—Φόρο δι τὰ παραμύθια του ήταν είδος μαγειρικῆς ἀλλα μινούν. «Επίκαιρα. Διὰ καθε νεόν γεγονός της ήμέρας, πολιτικὸν ἀ κοινωνικόν, δι Γρανίτου είχε τὸ παρεμόνιο του, τὸ δι ποτὸν περνοῦσε εἰς τὸ γεγονός, δημοσίου, τόπον τὸ γαντί στὸ χέρι σας, δην είνε τοῦ δράμου τὸ διποτὸν φορτεῖ.

—Φόρο δι τὰ παραμύθια του ήταν είδος μαγειρικῆς ἀλλα μινούν. «Επίκαιρα. Διὰ καθε νεόν γεγονός της ήμέρας, πολιτικὸν ἀ κοινωνικόν, δι Γρανίτου είχε τὸ παρεμόνιο του, τὸ δι ποτὸν περνοῦσε εἰς τὸ γεγονός, δημοσίου, τόπον τὸ γαντί στὸ χέρι σας, δην είνε τοῦ δράμου τὸ διποτὸν φορτεῖ.

—Ανηψικοτείται η κοινωνία καὶ η νεολαία τῆς Ελλάδος ! τοῦ είτε.

—Γιατὶ :

—Γιατὶ καὶ η κοινωνία ἀλών, ἀξιών, ἐκ δι στοιχείων τῶν τότε σύστημα τῆς ἀνέδοτος τῶν μινούντων. Ο ιπονόητος τῶν Εσωτερικῶν κ. Ν. Λεβίδης διαμαρτυρήθη τότε στὸν ἑπτὸν Δικαστηρίου σημάδελφο του, γιὰ τὸ σκανδαλούσιον αὐτὸν.

—Ανηψικοτείται η κοινωνία καὶ η νεολαία τῆς Ελλάδος !...

—Γιατὶ καὶ η πρέπει νὰ γίνη ; φάτησε δ ὑ πουσογόνος τῆς Δικαιοσύνης.

—Η αστυνομία καὶ οι εἰσαγγελεῖς τί κάνουν ; εἶτε δ. κ. Λεβίδης.

—Κρατοῦν καὶ οἱ ίδιοι την...συνέχεια τῶν φυλακίων, ώστου νὰ σηματηροθῇ τὸ διδύλιο... ἀπάντησε δ ὑπουργός της Θεμαδούρου.

—Καὶ εἶτε δι τὸ βιβλίο ήταν μεγάλο, πέρασε τόσος καρός, δισποτικής, δι τοῦ πατέρου της Λεβίδη.

—Ο βουλευτής Κεφαλληνίας 'Αθαν. Τατάνδος — Μπαστᾶς, έγραψε, κατά τὸ 1910, μὰ βιογραφία καὶ κριτικὴ τὸν ζόργου τοῦ πατέρου Ιταλού Καρδούτσου, μὲ τὴν λονταρίστιαν ψήφη του καὶ τὴν λονταρίστια μαλάτια καὶ στήν...Βούλη μᾶλιστα.

—Απ' αὐτὴ τὴν παραδόση καινουργούστικην ἀνόρευτην τὸν Μπαστᾶ — Μαρούδα, Καρδούτσο, στὴ Βούλη, έλαβε ἀρρωτὴ δι Γαρνιέληδης νὰ γράψῃ : «Ο βουλευτής κ. Μπαστᾶς, δι διά τοσα καὶ τόσας ένδιαφερόμενος παραδόσης Κεφαλληνίας τοὺς, εἶνε διαρκῆς μελέτη, έργασία, κίνησις καὶ...λίμα. Καὶ τὰ προθέμενα θλιβεῖται. Τρόπων : Περι αὐτοῦ μαρτιώδηλοιν !»

—Πέρδη τὸ βιβλίο ήταν μεγάλο, πέρασε τόσος καρός, δι τοῦ πατέρου της Λεβίδη.

—Παρότι τὸν πατέρο της Λεβίδη ήταν μεγάλης πολιτικού, οἱ τότε καθηγηταὶ τῆς Ιατρικῆς στὸ Πανεπιστήμιο ήταν μεταξύ τους, περισσότερο γνωστοὶ μὲ τὰ παρασκευαλία τους, παρότι μὲ τὰ δινόματά των.

—Απεκαλοῦντο διηλατούστας τους :

—Ο «Κοκλέα», δι «Κουφός», δι «Καψεῖς», δι «Κραμανταλᾶς, τὸ «Ωτομαπτίλι», τὸ «Κούδρος», καλπ.

—Πάντα ταῦτα ἀπὸ έφημεσθαι τῆς ἐποχῆς ἐμφαρέμψαμεν...